

Zdeněk Strnad: „Správně uchopená insolvence může být velmi prospěšná - jak jednotlivci, tak i celé společnosti“

eFocus

Je známý především bojem s nedovolenou činností oddlužovacích agentur, které škodí účastníkům insolvenčních řízení a zatěžují insolvenční soudy. A podílí se i na mediální osvětě oddlužení směrem k laické veřejnosti. Rovněž je autorem životaschopné části novely insolvenčního zákona, která by mohla zbavit soudy zbytečné administrativy v oddlužení a vůbec zlepšit fungování insolvencí v České republice. Řeč je o Zdeňku Strnadovi, soudci a místopředsedovi Krajského soudu v Českých Budějovicích a vítězi soutěže Právník roku 2015 v kategorii Insolvenční právo.

Jak jste se cítil, když jste se dozvěděl o svém ocenění v soutěži Právník roku?

Byl jsem překvapený. Ten den si pamatuji přesně. Bylo to někdy před Vánoci. Na univerzitě jsme právě dekorovali vítěze nově otevřeného semestrálního kurzu „mock trial“ zaměřeného shodou okolností na insolvence. Odcházel jsem už do menzy na oběd, když mi zazvonil telefon. Na druhém konci byla paní doktorka Chaloupková z České advokátní komory. Prý zda tuším, proč volá. Napadlo mě jen, že jsme asi někde zapomněli proplatit nějaký poplatek. Jejím oznámení, že mi bude předána tato cena, jsem zprvu nemohl uvěřit. Také mě mimochodem požádala, abych o tom až do slavnostního vyhlášení nikde nemluvil. To se ale v našich podmínkách ukázalo jako naprosto zbytečné opatření. I když jsem její žádosti vyhověl, již pár dnů poté jsem přijímal první gratulace ;-)...

Jenom překvapení?

Hned vzápětí se samozřejmě dostavila obrovská radost. Nadšení. A taky respekt. Moc si toho ocenění vážím. A děkuji za ně. Nejen odborné porotě, že se usnesla na mé volbě, ale vážím si i získaných nominací. Vnímám je jako uznání toho, že můj čas věnovaný insolvencím nebyl promarněn. Toužím změnit vnímání insolvencí především laickou veřejností. Jejich pověst není dobrá. S rostoucím odstupem od onoho slavnostního večera stále více věřím tomu, že právě udělené ocenění - nejen mně - k dosažení tohoto cíle pomůže.

Dovolte mi ještě, prosím, abych využil příležitosti a poděkoval i organizátorům této prestižní celoprávní soutěže. Dramaturgie a profesionální organizace galavečera mi vážně vyrazily dech - velkolepé a ohromující představení korunované strhujícím životním příběhem pana doktora Bubníka. Prostě skvělý nápad pro dobrou věc. A oceňuji také možnost sejít se po letech se starými kamarády, spolužáky, láskami...

Zmínil jste „mock trial“? Co je to?

Simulované soudní řízení. Vysvětlím. Po svém návratu do rodných jižních Čech za nabídkou asistentského místa na krajském soudu jsem se zapojil i do akademického života v rámci katedry práva na Ekonomické fakultě Jihočeské univerzity. No a jako úplnou novinku jsme – pravděpodobně jako první neprávnická fakulta u nás – pro studenty v minulém roce připravili celosemestrální simulaci insolvenčního řízení. Pomyslným vrcholem byl simulovaný proces před odbornou porotou přímo v jednací síni, při kterém měli studenti přidělené role jako při skutečném jednání. Jsem nadšený z toho, jak se to povedlo a jak dobře si studenti vedli.

Po zkušenostech z ekonomických univerzit v USA, kde jsme hledali inspiraci, musím říci, že ve znalostech mají naši studenti navrch. Nejsou možná tak komunikativní a asertivní jako ti američtí, ale znají toho rozhodně víc. Mám z nich opravdu radost.

A jsem také rád, že se mi v této souvislosti podařilo pro insolvence nadchnout i kolegy z katedry, kteří o nich, aniž bych se jich chtěl jakkoliv dotknout, do té doby asi mnoho neslyšeli... A vidíte – dnes jsou insolvence jednou ze tří hlavních rozvojových oblastí naší katedry ;-)...

Působíte v oblasti insolvenčního práva. Zjevně vás to baví. Proč jste se rozhodl zaměřit právě na tuto oblast práva?

Já se nerozhodl. Můj nástup na insolvence začíná být už trochu legendární: odepřená volba ze strany vedení soudu po jmenování soudcem aneb kterak se správní specialista obětoval insolvencím ;-)... Ale je to tak. Jsem živoucím (nikoliv však jediným) důkazem nesystémového a nekoncepčního přístupu k přípravě budoucích soudců.

Takže...

Ač se například celý svůj dosavadní profesní život věnujete správnímu právu, což byl můj případ, umístí vás na insolvence, protože tam je třeba doplnit stav. Jindy zase po osmi letech asistentské praxe na insolvencích nastoupíte hned po jmenování na okres a soudíte trest. Nedává to smysl. Ale současně to neznamená, že svou práci budete vykonávat špatně. Jen bych si uměl z hlediska perspektivy rozvoje justičního systému představit lepší model. Například v posledním roce před jmenováním by se budoucí soudce měl odborně zaměřit výlučně na konkrétní oblast a poznat organizaci práce na konkrétním pracovišti. To by ostatně mělo přiměřeně platit i pro uchazeče přicházející do justice zvenku.

Litujete někdy toho, že děláte právě insolvence?

Absolutně ne! Naopak. Insolvence je velmi mladý a dynamický obor. Každý den v ní nacházím něco nového. Správně uchopena může být velmi prospěšná – jak jednotlivci, tak i celé společnosti. Vytváří se. Za tu odepřenou volbu jsem tak dnes vlastně vděčný.

Čím jsou tak jiné?

Insolvence – zejména v oddlužení – jsou v podstatě manufaktura, „pásová výroba“, kde jedna činnost přesně navazuje na druhou. Zapojeny jsou všechny soudní profese – od tajemnic až po soudce. Jde o to jen správně nadefinovat v té časové linii „uzlové body“ a bez větších zádrhelů zvládnout to obrovské množství nápadů, aniž by soud rezignoval na svoji rozhodovací pravomoc. Stále máme co zlepšovat.

Co je podle Vás základem úspěchu v insolvenčních?

Dobrý tým. A ten my máme. A nejen v insolvenčních – radost mi dělá celý náš úsek. Insolvence je i společenství lidí, úzký okruh profesionálů – soudců a insolvenčních správců. Vždyť insolvenčních krajských soudů máme jen osm. A na nich jen asi stovku insolvenčních soudců. A pak tu jsou ještě soudci vrchních soudů a soudu nejvyššího. Vidíte tedy, že nejsme nijak početná skupina.

A to je dobře nebo špatně?

Má to své výhody: známe se, komunikujeme spolu, na soudech se vzájemně navštěvujeme a snažíme se sjednocovat své postupy. Je přece podstatné, aby se v Ostravě soudilo stejně jako v Plzni!

Insolvence ale nejsou jen o soudcích a insolvenčních správcích...

To máte pravdu. Insolvence tvoří vlastní subkulturu. Patří sem totiž v širším slova smyslu i „zasvěcení“ advokáti, bankovní sektor, zástupci finančních institucí a další osoby zejména z řad věřitelů. Nepostradatelná je i kompetentní administrativa. Máme svoji hantýrku. Myslíme podobně. Uvažujeme ve stejných schématech. Každý zde má svoji úlohu. A (bohužel) i rozdílnou motivaci účastnit se. Potkáte tu tak nejrůznější charaktery. A některé osudy se Vás skutečně dotknou...

Ted' už chápu, že jste se v insolvenčních našel. Ale uměl byste je popsat jednou větou?

Insolvence jsou prostě sexy.

Všichni si to ale určitě nemyslí. Insolvence mají obecně špatnou pověst. Nebo je to jen můj pocit?

Ne, není. Naprosto s Vámi souhlasím. Nedávno jsem na jedné konferenci prohlásil, že naše insolvence nevzkvétá (pozn. redakce - přepis textu z konference vyšel pod názvem „Insolvence v insolvenční aneb s čím nám žádná novela nepomůže?“ v časopise Soudce č. 3/2016). A v sále to zašumělo. Nechtěl jsem malovat čerta na zeď. Využil jsem tento příměr jen k tomu, abych dal jasně najevo, že špatnou pověst insolvenční u veřejnosti si uvědomujeme. To je přece základ. Dělat, že některé věci nevidíme, by bylo krátkozraké. Mé prohlášení tedy mělo vyjádřit naději, odhodlání, že se nám jen díky tomu snad podaří insolvence společně ozdravit.

Jak?

Insolvence jsou negativně ovlivňovány tzv. „oddlužovacími agenturami“. Vyloučením nebo alespoň omezením jejich činnosti lze minimalizovat škody, kterých se zejména na dlužnících permanentně dopouštějí.

Dále je tu například problém s nedostatečným personálním obsazením insolvenčních soudů v kombinaci s náročnými insolvenčními pravidly a především množstvím insolvenční agendy. Zná to téměř každý krajský soud. Počty soudců ani administrativních pracovníků navíc neodpovídají specifickému stylu práce v insolvenčních. Chci tím říct, že bez materiálního a především personálního zázemí nelze dlouhodobě garantovat alespoň minimální standardy insolvenční. Cestou ke zlepšení uvedené situace však nemusí být jen prosté navyšování personálu. Mnohem efektivnější - a navíc v souladu se zahraničními trendy - by bylo uvolnit insolvenčním soudům kapacity přesunem části agendy, zejména v oddlužení, na insolvenční správce. S tím ostatně počítá i právě projednávaná insolvenční novela.

Vážím si každého, kdo se na emancipaci insolvenční, zlepšování jejich renomé a změnách v jejich vnímání veřejností - navzdory mediálnímu mainstreamu - podílí. Negativní vnímání insolvenční veřejností se totiž logicky přenáší na celou justici. Důsledkem pak může být i snížení její autority ve společnosti. A to nesmíme připustit!

To by podle Vás vyřešilo problém insolvenční?

Rozhodně. Ale nejen to. Řekl bych, že speciálně insolvenční je doslova lačná po sjednocování nejen právních otázek, ale i vlastních praktických postupů. Judikatura je díky insolvenčnímu rejstříku sledována málem on-line. Z hlediska kombinace množství insolvenční agendy a malé skupiny insolvenčních soudů se jedná o velmi flexibilní systém, který navíc umí reagovat i na sebemenší výkladové nuance s až překvapivou rychlostí - a dodejme, že většinou i ochotně. A co nesjednotí judikatura, o to se snažíme díky stále intenzivnější spolupráci my - regionální představitelé.

Můžete být konkrétnější?

Chceme se společně setkávat. Máme potřebu věci společně diskutovat. Založili jsme v loňském roce kolegium insolvenčních místopředsedů. V jednotlivých regionech kopírujeme osvědčené postupy z jiných krajů. Zavádíme dokonce některé postupy jednotně v rámci celé republiky. Jako krajské soudy máme od počátku tohoto roku již tři společné formuláře, které souvisejí s oddlužením a které vyžadujeme od insolvenčních správců. A chceme v tom pokračovat. Zezdola, samovolně a svépomocí. Nálada a chuť po změně je tu zřejmá. Vždycky se na naše setkání těším.

A povzbuzující je i zjištění, že to samé pnutí, ten samý var, touhu po zlepšení insolvenčního prostředí, pozorují i na úrovni spolků insolvenčních správců. Máme tak společný cíl: poctivé a férové insolvenční. Diskutujeme proto i mezi sebou. Podporujeme společně nejen právě projednávanou novelu insolvenčního zákona, ale rádi bychom například vnesli do veřejné diskuse téma přípravy a průběžného, celoživotního a povinného vzdělávání insolvenčních správců...

Společná podpora insolvenční novely? Překvapuje mě, že soudci a insolvenční správci

mohou mít tolik společného...

Vážně? Já na tom nevidím nic divného. V pohledu na novelu se shodujeme tak ze 75 až 80 procent. To je velká shoda na to, že každý reprezentujeme jinou část insolvenční. A v případě oddlužení, které představuje podstatnou část novely, je ta shoda téměř sto procentní! To je přece fantastický výsledek, kterého musíme využít. Už se nemusí opakovat.

A co ta část, na níž se neshodujete?

Nevidím ani nic špatného na tom, že se v části navrhované úpravy pohled justice, insolvenčních správců, bankovního sektoru a možná i ministerstva rozchází. Nechtě jsou v tomto směru předloženy relevantní argumenty každou ze zúčastněných stran, a úkolem zákonodárce bude se s nimi řádně vypořádat a přijmout řešení, které bude především v zájmu insolvenčních. My jsme na diskusi připraveni a rádi se jí zúčastníme...

To je jistě dobrá zpráva. Pouze jsem chtěl poukázat na to, že soudy a správci mají většinou odlišný pohled na některé koncepční věci. Příkladem budiž snaha Ministerstva spravedlnosti regulovat počet provozoven insolvenčních správců vyhláškou, jejíž část zrušil Ústavní soud jako protiústavní...

Nesouhlasím. Takové zjednodušení je zavádějící. Dělicí čára vede dle mého názoru úplně jinde. Je zřetelná uvnitř mezi insolvenčními správci. Soudy jsou v tomto směru až na výjimky jednotné. A také naprosto chápu důvody, které ministerstvo k vydání vyhlášky vedly.

Fiktivní provozovny insolvenčních správců k dobré pověsti insolvenčních nepřispívaly. A fakt, že insolvenční správce poznával dlužníka až na chodbě před jednací síní místo toho, aby se s ním sešel dávno před tím a probral s ním jeho situaci, už vůbec ne.

Ať je nyní vyhláška zpětně hodnocena jakkoliv, jedno jí upřít nelze: jednoznačně přispěla ke kultivaci insolvenčního prostředí. Byl to krok správným směrem. I Ústavní soud pochopil důvody vydání vyhlášky. Ministerstvu v podstatě vytýkal jen formu jejího přijetí.

Co dál?

Stohy žádostí o zápis nové provozovny na ministerstvu, které se vyrojily bezprostředně po zveřejnění nálezu Ústavního soudu, jsou jasným důkazem návratu ke starým pořádkům. Doufám jen, že se přitom správci budou chovat odpovědně a budou řádně plnit své zákonné povinnosti. Apeloval bych na umírněnost. Bojím se totiž, že zvyšování počtu provozoven může být jen na úkor kvality.

Abyste mi ale dobře rozuměl: respektuji záměr zákonodárce. Platné znění zákona takový postup správcům zřejmě umožňuje. Z mé vlastní zkušenosti dokonce i vím, že rozhodně ne všichni správci s větším počtem provozoven postupovali ještě před přijetím zmíněné vyhlášky při plnění svých povinností v rozporu s platnou právní úpravou.

Tak v čem je problém?

Je třeba už jednou pro vždy nahlas říct, že otázka počtu provozoven je sama o sobě naprosto podružná. Podstata této diskuse je v systému přidělování nových případů zejména v oddlužení jednotlivým insolvenčním správům. Zjednodušeně řečeno: čím víc máte provozoven, tím víc případů dostanete a tím víc samozřejmě i vyděláte. Dnešní systém umožňuje mít takových „přídělových míst“ po celé republice asi 70. Jsem-li tedy podnikavý typ, zřídím si maximální množství provozoven, do kterých si najmu pomocné síly, abych formálně splnil zákonné povinnosti, a případy se mi jen pohnou...

Jinými slovy...

Existuje zde prostě rozpor mezi tím, že správce má být na jedné straně nejbližším „pomocníkem“, pravou rukou soudu (jeho postavení se již fakticky přibližuje postavení notáře či exekutora), ale hlavním cílem či motivací jeho činnosti často bývá pouze maximalizace zisku z co možná nejvyššího přídělu insolvenčních případů dosahovaného dnes jedinež skrze navyšování počtu provozoven.

Znovu upozorňuji na to, že zákon klade na správce řadu povinností. A ty nesmí být přehlíženy ani ve jménu ekonomického zápasu správců o vlastní přežití.

Krajský soud v Ostravě to dlouhodobě řeší po svém. Nové kauzy přiděluje nehledě na text zákona jen některým správcům. Místopředseda tohoto soudu Krhut v jednom z rozhovorů uvedl, že jste je jako jediný soud v otázce přerozdělování případů podpořili. Máte k sobě blízko?

Určitě. Magistra Krhuta si nesmírně vážím. Odborně i lidsky. Stejně jako třeba Jolany Maršíkové z Hradce Králové. Jsou velkými osobnostmi a odborníky. Přirozené autority s darem předávat své zkušenosti dál. Navíc i ochotně, což dnes není samozřejmé. Cení si toho, že mě vzali mezi sebe a že spolu konzultujeme problémy, výkladové nejasnosti i budoucí směřování insolvenční. Víím, že nám jde o společnou věc: kultivovat insolvenční prostředí.

Může tady pomoci třeba právě projednávaná novela insolvenčního zákona?

Leitmotivem návrhu nové právní úpravy ohledně počtu provozoven insolvenčních správců, resp. obecně přidělování nových věcí správcům, byl „návrat do regionů“. To znamená ukončení dvouletého experimentu spočívajícího v naprostém rozvolnění přidělování nových věcí správcům napříč Českou republikou a ve vědomé rezignaci státu na důsledné vynucování kvalitní a bezvadné činnosti insolvenčních správců.

Jak konkrétně to mělo být řešeno?

Záměr byl jednoduchý: nahradit dnešních až 70 možných přidělových míst u jednoho správce místem jediným – jeho sídlem nebo zvolenou provozovnou. Podle zvoleného jediného místa by docházelo k přidělování nových věcí v oddlužení i konkurzu tomuto správci nehledě na počet jeho dalších provozoven. Ať se správce rozhodne, v jakém kraji chce svoji činnost vykonávat, a tam mu budou přidělovány nové případy. Takový návrh předkládalo ministerstvo vlády.

A vláda? Schvalovala prý návrh natřikrát...

Už se asi nedozvíme, co vedlo vládu k tomu, že návrh schválila v podobě, která ministerstvem navrženou úpravu popřela tím, že „přídělová místa“ rozšířila do všech krajů. Oproti současnému stavu tak spatřuji rozdíl jen v tom, že k zajištění maximálního přídělu nových věcí již nebude třeba sedmdesát míst, ale správci jich postačí osm, tzn. v každém kraji jedno.

Kromě této pasáže, za jejíž zevrubnější diskusi v Parlamentu bych se ještě přimlouval, musím s radostí konstatovat, že si vláda uvědomila význam a přínos této novely a jako celek ji posvětila. Pokud v rámci dalšího projednávání novely padnou relevantní zdůvodnění podložená empirickými daty a nevyvratitelné argumenty pro jakoukoliv změnu, jsem připraven jim naslouchat a svůj názor případně i změnit.

Zatím Vás nikdo nepřesvědčil?

Ne. Nejde ale přeci jen o mě. Někteří správci to prostě vidí jinak. V dnešním systému hledají především ekonomickou příležitost. Byznys. Jsou to schopní manažeři, kteří hodlají v plné míře využít - na úkor ostatních správců a bohužel i v neprospěch celého systému - tuto jedinečnou příležitost. A úprava navržená vládou je pro ně paradoxně ještě výhodnější. Nebudou už muset udržovat těch „přídělových míst“ sedmdesát, ale jen osm. Z jistého úhlu pohledu je i chápu. Jen mám na věc jednoduše jiný a možná i trochu naivní pohled...Ale připouštím, že všechno může být vlastně jinak ;-)...

Další kolo bitvy o přidělování nových věcí v oddlužení se tak zřejmě dá očekávat v Parlamentu...

Asi ano. I když zákonodárce by neměl brát ohledy na to, co je dobré pro soudce, insolvenční správce nebo třeba pro věřitele. Klíčové by pro něho mělo být pouze to, co je dobré pro dlužníky. Oni jsou v oddlužení z hlediska zájmů státu tou alfa omegou. Zákonodárce by si tak měl odpovědět na jednoduchou otázku: Co je pro dlužníky lepší? Vzít si dovolenou a strávit ji „honem na správce“, který na své chalupě (slovy zákona: provozovně) pobývá jen výjimečně, a to ještě s nejistým výsledkem, nebo mít garantovanou možnost fyzicky se se správcem skutečně setkat a probrat s ním svou situaci?

Co považujete za lepší variantu je z toho, co jste dosud řekl, více než jasné...

Druhé variantě rozhodně lépe odpovídal ministerstvem původně navrhovaný koncept, který počítal s regionálním působením insolvenčních správců.

Jsem asi idealista, ale myslím si, že stát by neměl rezignovat na povinný osobní kontakt těchto dvou osob. Nemělo by mu stačit, že dlužníková hospodářská situace bude řešena jen prostřednictvím telefonu nebo emailových zpráv, a to možná dokonce jen s asistentkou pana správce.

Tak to je jeden z těch 20 až 25 % sporných bodů chystané novely?

Zdá se, že ano. Nicméně věřím, že věcná diskuse povede i v tomto případě nakonec ke shodě či alespoň k akceptaci výsledného řešení všemi zainteresovanými subjekty.

Jaké jsou další změny v oddlužení, které by mohla novela přinést?

Novela především znamená zjednodušení, zefektivnění a zprůhlednění celého procesu oddlužení. Je potřeba odbřemenit soudy prvních stupňů. Část agendy se proto přenesne na insolvenční správce. Odstraní se zdvojené činnosti soudů a správců, ke kterým dnes někdy dochází. Vypustí se přezkumné jednání a ve většině případů také schůze věřitelů. Insolvenční správci už nebudou muset pendlovat po republice od soudu k soudu. Přijetím novely tak získají všichni – soudy, insolvenční správci, věřitelé i dlužníci.

A v praxi by to vypadalo jak?

Praxe by měla být taková, že dlužník se osobně sejde se svým správcem, proberou pohledávky i jeho ekonomickou situaci a sepíše zprávu, která se zveřejní v insolvenčním rejstříku. Pokud proti ní nebudou námitky, soud ji vezme jednoduchým usnesením na vědomí. Doba od návrhu do výplaty první splátky věřitelům se dle našich odhadů zkrátí až o několik týdnů.

V začátku rozhovoru jste zmínil, že insolvence jsou negativně ovlivňovány také tzv. oddlužovacími agenturami. Váš vytrvalý „boj“ s jejich nedovolenou činností je už přímo pověstný....

Vůči bezpráví prostě nejsem imunní. Až příliš často nám dlužníci vyprávěli příběhy o tom, jak se obrátili na tzv. „oddlužovací agenturu“ s žádostí o pomoc a jak byli následně donuceni ještě více se zadlužit jenom proto, aby jí mohli za poskytnuté služby zaplatit.

Pokud dnes někdo kazí insolvenčním pověst, jsou to právě tyto agentury.

Čím konkrétně?

Dlužníkům nabízejí za tučné odměny neprofesionální služby často bez odpovídajícího vzdělání a zřejmě i „načerno“ a nutí je před soudem lhát. Zneužívají nepříznivou životní situaci druhých. Od dlužníků si nechávají – patrně v tísní – podepisovat směnky na vysoké sumy (až sto sedmdesát tisíc korun!), převádějí na sebe jejich majetek.

Za vrchol hyenismu pak považují případy, kdy od dlužníků, kteří již nemají ani na úhradu minimální splátky, berou do zástavy snubní prstýnky nebo předměty osobní potřeby. Proto se snažím dlužníky od služeb těchto agentur odrazovat a varovat je před riziky spojenými s jejich činností.

Mají „oddlužovací agentury“ vůbec nějaké hranice?

Nemají. Víc už k tomu ale opravdu nemám co říct.

Z druhé strany - neměli by být ale také lidé více odpovědní při svém zadlužování?

Samozřejmě. Ve své praxi se setkávám se dvěma skupinami dlužníků. První skupinu tvoří jedinci, kteří se dostali do nepříznivé životní situace bez vlastního zavinění. Vzali si úvěr, ale pak se náhle ocitli bez práce, onemocněli nebo se rozvedli. Kdyby vše běželo tak, jak původně mělo, neměli by problém dluh splatit. Pokud jsou rozumní a vyhnou se nabídkám různých lichvářů, osobní bankrot jim pomůže vrátit se do života bez dluhů.

A tu druhou skupinu?

Druhou skupinu, bohužel tu početnější, tvoří nezodpovědní a navíc často již i „poučení dlužníci“, pro které dluhy přestávají být problémem. Půjčují si více, než si mohou dovolit, často u pochybných firem a za vysoké úroky. Dluhy vnímají spíše jako problém věřitelů. To ale nechceme. A právě zde spatřuji rezervy na straně státu. Měl by se důsledněji zaměřit na zvyšování finanční gramotnosti svých občanů a zároveň přísněji regulovat poskytování zejména spotřebitelských úvěrů.

Á propos - nyní bude zajímavé sledovat, jak se oddlužení dlužníci zachovají po skončení oddlužení. Přichází totiž první období masivnějšího ukončování pětiletých cyklů oddlužení. Zadluží se znovu nebo využijí šance začít znovu bez dluhů?

U právnických osob může být insolvenční řízení vedeno buď sanačně, tedy aby firma krizovou situaci překonala, nebo se přistupuje k likvidačnímu řešení. Jaká je současná praxe, co převládá?

V každém případě u firem převládá na rozdíl od fyzických osob likvidační způsob řešení jejich úpadku.

V čem je příčina?

Myslím, že v naději, kterou oddlužení nabízí. Vydrží-li dlužník pět let plnit přísné podmínky oddlužení, získá nový život bez dluhů. Reorganizace, která může mít podobný efekt pro podnikatele, se ale moc nevyužívá. Nemyslím si, že je to dobře. Souvisí to ale mimo jiné i s otázkou našeho kulturního zakotvení. Až naše společnost pochopí, že úpadek není sprosté slovo, konečně zjistíme, že insolvenční právo nabízí i jiné nástroje, jak jej řešit, aniž by to pro firmy nutně znamenalo téměř jistou ekonomickou smrt v podobě konkurzu. Bude to ale ještě nějakou dobu trvat. Máme přeci jenom oproti tradičním ekonomikám jistý časový skluz...

Foto: Václav Panter

Rozhovor byl publikován v rámci vydání EPRAVO.CZ Digital - duben 2016.

Nové číslo **EPRAVO.CZ Digital** si můžete stáhnout **ZDARMA** na **App Store**, **Google Play** a **Windows Store**, a to přímo z Vašeho tabletu či chytrého telefonu. Pokud máte již aplikaci staženou, postačí si stáhnout pouze nové vydání. Využít můžete také webový archiv starších čísel na adrese tablet.epravo.cz.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Půl roku po účinnosti novely stavebního zákona](#)
- [Rozhovor s Adamem Vojtěchem](#)
- [Video rozhovor s Danielou Kovářovou](#)
- [Video rozhovor s Martinem Maisnerem](#)
- [Video rozhovor s Monikou Novotnou](#)
- [Video rozhovor s Robertem Nerudou](#)
- [Video rozhovor s Michalem Vepřekem](#)
- [Video rozhovor s Robertem Němecem](#)
- [Video rozhovor s Michalem Hinkem](#)
- [Video rozhovor s Janem Pořízkem](#)
- [Video rozhovor s Martinem Nedelkou](#)